

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl asistentkou soudce Mgr. Nikolou Feixovou ve věci

žalobce: ██████ M ██████ Š ██████, narozený ██████
bytem ██████
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Janem Boučkem
sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2

o zadostiučinění za nemajetkovou újmu

t a k t o:

- I. Žaloba ze dne 29.9. 2014 ve znění doplnění ze dne 20.10. 2015, ze dne 11.3. 2016, ze dne 14.4. 2016 a ze dne 26.6. 2019 se odmítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy všech stupňů částku 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhá u zdejšího soudu na žalované konstatování porušení práva, omluvy a zaplacení 100 000 Kč s příslušenstvím jakožto zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení o jeho žádosti ze dne 26.1. 2007 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. vedeného u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a následně řízení vedeného u Městského soudu v Praze jako soudu prvního stupně.

Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 20.3. 2019, č.j. 30Cdo 4292/2017-298, kterým zrušil předchozí rozhodnutí zdejšího soudu a Městského soudu v Praze vydaná v této věci, konstatoval, že předmětné správní řízení nelze posuzovat za řízení jediné, nadto ve věci nelze s ohledem na převažující veřejnoprávní povahu nároků žalobce aplikovat Stanovisko a čl. 6 Úmluvy. V čl. 40 rozsudku tedy Nejvyšší soud uvedl, že na soudu prvního stupně bude, aby žalobce vyzval k odstranění vad žaloby tak, aby žalobce rozlišil, jakého zadostiučinění se domáhá ze kterého titulu.

S ohledem na uvedené vyzval zdejší soud žalobce usnesením ze dne 7.6. 2019, č.j. 42C 331/2014-304, aby specifikoval, jakého zadostiučinění se domáhá z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného před správním orgánem a jakého zadostiučinění z titulu nepřiměřené délky soudních řízení navazujících před správními soudy. V opačném případě soud žalobce poučil, že žalobu odmítne. Žalobce reagoval podáním ze dne 26.6. 2019, ve kterém uvedl, že názor Nejvyššího soudu považuje za zjevně nesprávný, když celé řízení považuje za jeden celek a vznik nemajetkové újmy je v daném případě presumován. Dále odkázal na původní znění žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Dobešová

Podle ustanovení § 79 odst. 1 o.s.ř. se řízení zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90 o.s.ř.), se nazývá žalobou.

Podle ustanovení § 43 odst. 1 o.s.ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je jinak nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle § 43 odst. 2 o.s.ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřiblíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

Rozhodujícími skutečnostmi se ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 věty druhé o.s.ř. rozumějí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v žalobě uvést takové skutečnosti, kterými vylicí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, tedy vymezit předmět řízení po skutkové stránce. Vyličením rozhodujících skutečností v žalobě plní žalobce též svoji povinnost tvrzení, uloženou mu ustanovením § 101 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Nedostatek náležitostí žaloby brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení, neobsahuje-li vyličení rozhodujících skutečností, nebo je-li vyličení těchto skutečností natolik neúplné, neurčité nebo nesrozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, nebo je-li mezi tvrzenými skutečnostmi a žalobním petitem logický rozpor (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 10. 2002 sp. zn. 21 Cdo 370/2002 či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 6. 2003 sp. zn. 25 Cdo 973/2002). Řádně vymezit předmět řízení je nezbytné i proto, aby soud mohl zkoumat, zda nenastala překážka zahájení pře či věci rozsouzené.

Aby byla žaloba, v níž požaduje žalobce náhradu nemajetkové újmy vzešlé z nesprávného úředního postupu orgánů žalované, způsobilá projednání před soudem, musel by žalobce řádně vymezit v první řadě tento nesprávný úřední postup, dále tvrdit, jakou částku žaluje a že v jeho sféře vznikla újma nemajetková, odpovídající žalované částce, a konečně vyjádřit, v čem spočívá příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem újmy na straně žalobce.

Tvrzení žalobce jsou však, co se týče shora uvedených náležitostí, nejasná a neúplná, neboť žalobce ani přes návodnou výzvu soudu vady žaloby nijak neodstranil. Zdejší soud uzavírá, že závěry ohledně projednatelnosti žalovaného nároku vyjádřené v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 20.3. 2019, č.j. 30Cdo 4292/2017-298, jsou pro soud prvního stupně závazné, v souladu s nimi byl tedy žalobce podrobně vyzván k odstranění vad žaloby. Žalobce však na výzvu soudu reagoval opětovnou interpretací předchozích tvrzení a argumentů s tím, že řízení nadále požaduje za jeden celek. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba trpí takovými nedostatky, pro které není možné pokračovat v řízení. Tvrzení jsou nedostatečná ohledně splnění podmínek

vzniku odpovědnosti státu za škodu a uvedené nedostatky nebyly odstraněny ani na základě výzvy soudu. Z výše nastíněných důvodů, tedy pro absenci tvrzení stran předpokladů podmiňujících odpovědnost žalované, soud žalobu odmítl, neboť skutkový základ nároku není určitý a srozumitelný.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ust. § 146 odst. 3 o. s. ř., kdy odmítne-li soud žalobu, je žalobce povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady. Výše nákladů vzniklých rovněž před odvolacím a dovolacím soudem je tvořena paušální náhradou hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. za provedené úkony (vyjádření k žalobě) ve výši 300 Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

P o u ě n í:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 2. ledna 2020

Mgr. Nikola Feixová, v.r.
asistentka soudce